

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(МНАУ)

Розглянуто та ухвалено
на засіданні вченої ради МНАУ,
протокол № 6
від «25» лютого 2020 року

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор МНАУ

В.С. Шебанін

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПОРЯДОК ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ
У МИКОЛАЇВСЬКОМУ
НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ**

(зі змінами та доповненнями)

СО 5.275.01-00.2020

Миколаїв
2020

	<p align="center">Миколаївський національний аграрний університет ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У МИКОЛАЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ</p>	<p align="center">СО 5.275.01-00.2020</p>
--	---	---

Передмова

Розроблено:	Ректорат
Виконав:	Перший проректор Бабенко Д.В., декан обліково-фінансового факультету Вишневська О.М., начальник навчального відділу Степанова Л.Т., начальник юридичного відділу Соколік В.Д.
Затверджено:	Наказом ректора від <u>25.02.2020</u> , № <u>2311-0</u>
Введено в дію:	Зі змінами до доповненнями
Розглянуто та ухвалено вченою радою:	Від «25» лютого 2020 року, протокол № 6

	Миколаївський національний аграрний університет ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У МИКОЛАЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	СО 5.275.01-00.2020
--	---	---------------------

Зміст

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	4
2. ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ ДОКУМЕНТІВ ПРО ОСВІТУ ТА ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.....	5
3. РЕАЛІЗАЦІЯ ПІДХОДІВ З НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	10
4. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ.....	11

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Положення про порядок перезарахування результатів навчання у Миколаївському національному аграрному університеті (далі – Положення) визначає порядок визнання (перезарахування) результатів навчання здобувачів вищої освіти.

1.2 Положення розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII, Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення освітньої діяльності у сфері вищої освіти» від 18.12.2019 р. №392-IX, Положення про Європейську кредитно-трансферну систему організації навчального процесу у Миколаївському національному аграрному університеті, Положення про організацію освітнього процесу у Миколаївському національному аграрному університеті (зі змінами та доповненнями).

1.3 Порядок визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти затверджено наказом Міністерства освіти і науки України 05.01.2015 р. № 504. Цим порядком встановлено процедури визначення в Україні здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти та/або пройдених періодів навчання з метою забезпечення права громадян, які здобули вищу освіту або пройшли певний період навчання у навчальних закладах інших держав, на продовження навчання та/або провадження професійної діяльності відповідно до чинного законодавства.

1.4 Академічні права - право власника іноземного документа про освіту на продовження навчання, що надається власнику документа про освіту в країні походження документа.

1.5 Документ про освіту (освітній документ) - документ, який містить дані власника документа про ступінь вищої освіти, фахову спеціалізацію або професійну перепідготовку випускника освітньої установи або засвідчують проходження періоду навчання (далі - Документ).

1.6 Кваліфікація - офіційний результат оцінювання і підтвердження, який отримано, коли освітня установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про освіту (освітнім документом).

1.7 Компетентний орган - орган, якому офіційно доручено ухвалювати рішення про визнання іноземних кваліфікацій.

1.8 Освітня установа - заклад освіти іншої країни, який присуджує ступені вищої освіти та видає документи про освіту і періоди навчання.

1.9 Перевірка автентичності - процес, за допомогою якого компетентний орган встановлює автентичність документів з метою пересвідчення в тому, що вони є дійсними (не підроблені, не змінені).

1.10 Період навчання - будь-яка частина освітньої програми з вищої освіти, оцінена і документально підтверджена, яка, не становлячи повного курсу навчання за програмою, є істотним здобутком знань чи навичок.

1.11 Програма з вищої освіти - курс навчання, визнаний компетентним органом, що належить до системи вищої освіти іншої країни, після закінчення якого слухачу присуджується відповідний ступінь вищої освіти (далі - Програма).

1.12 Процедура визнання - формальне підтвердження компетентним органом якості іноземної освітньої кваліфікації для цілей доступу до навчання та/або здійснення професійної діяльності.

1.13 Професійні права - право власника іноземного документа про освіту (освітнього документа) на здійснення професійної діяльності, що надається власнику документа в країні походження документа.

1.14 Статус освітньої установи - наявність в освітньої установи права присуджувати кваліфікації, що приймаються в академічних чи професійних цілях у країні походження Документа.

1.15. З метою провадження освітньої діяльності в Університеті поєднуються засади формальної, неформальної та інформальної освіти.

Формальна освіта – це освіта, яка здобувається відповідно до освітніх програм закладів освіти і передбачає досягнення здобувачами заздалегідь визначених результатів навчання.

Форми формальної освіти: очна (навчальні заняття, курси підвищення кваліфікації, семінари, творчі групи, тренінги тощо), дистанційна (дистанційні курси, онлайнві конференції, вебінари тощо), очно-дистанційна (поєднання очної та дистанційної форм навчання – очно-дистанційні курси).

Неформальна освіта – це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних або присудженням часткових освітніх кваліфікацій. **Форми неформальної освіти:** очна (тренінги, майстер-класи, семінари, майстерні тощо), дистанційна (дистанційні курси, вебінари).

Інформальна освіта (самоосвіта) – це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям. Така навчальна діяльність не обов'язково цілеспрямована та структурована, не фіксується документально, але сприяє розширенню професійних знань та умінь і є однією з ключових компетентностей особистості. **Форми інформальної освіти:** одноразові лекції, відеоуроки, медіа-консультації, спілкування у сім'ї, з колегами, читання спеціалізованих журналів, телебачення, відео, незаплановані випадкові бесіди.

2. ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ ДОКУМЕНТІВ ПРО ОСВІТУ ТА ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

2.1. Процедура визнання Документа з метою продовження навчання здійснюється компетентним органом – закладом вищої освіти до початку другого семестру першого року навчання власника Документа.

2.1.1. Процедура визнання Документа, окрім випадків, зазначених у пункті 3 цього розділу, складається з:

- перевірки автентичності Документа та додатка до нього;
- підтвердження статусу освітньої установи та/або Програми, за результатами якої виданий Документ;
- оцінки кваліфікації або періоду навчання, зазначеної(го) в Документі, та встановлення еквівалентності освітньому або освітньо-професійному ступеню в Україні, академічних та/або професійних прав.

2.1.2. Процедура визнання Документів, виданих освітніми установами, що входять до академічного рейтингу університетів світу - Academic Ranking of World Universities (ARWU) або відповідно до цього рейтингу за викладанням з окремих дисциплін (відповідно до року завершення навчання/присвоєння ступеня) складається з:

- перевірки автентичності Документа та додатка до нього;
- оцінки кваліфікації за Документом та встановлення еквівалентності.

2.1.3. Перевірка автентичності може здійснюватися в один із способів:

- перевірка наявності штампа "Apostille", якщо у країні походження Документа він підтверджує автентичність документа, та перевірка реквізитів апостиля у відповідному реєстрі у разі наявності;
- перевірка у реєстрі документів про освіту, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала;
- направлення запиту щодо додаткових відомостей про автентичність видачі поданих документів до відповідних офіційних органів та/або освітніх установ інших держав.

Якщо в країні походження Документа офіційно затверджений стандарт оформлення документів про освіту, здійснюється аналіз на відповідність такому стандарту поданого Документа.

2.1.4. Перевірка статусу освітньої установи та/або Програми, за результатами якої виданий Документ, здійснюється з метою підтвердження офіційного визнання (акредитації тощо) освітньої установи та/або Програми в системі освіти держави, в якій функціонує ця установа. Якщо Документ (або додаток до нього) виданий філією освітньої установи, має бути підтверджено офіційне визнання цієї філії в системі освіти держави, на території якої провадиться освітня діяльність цієї філії, якщо це визначено законодавством цієї держави.

Перевірка статусу освітньої установи та/або Програми має бути здійснена одним із таких способів:

- перевірка в національних офіційних джерелах: реєстрах органів акредитації/забезпечення якості освіти, міністерств освіти, асоціацій агенцій з акредитації/забезпечення якості освіти, офіційних національних публікаціях про освітню систему;
- перевірка в міжнародних офіційних джерелах (веб-сайтах визнаних міжнародних організацій, веб-сайтах мереж оцінювачів дипломів);
- направлення запиту до відповідних уповноважених органів та/або освітніх установ інших держав щодо статусу освітньої установи та Програми.

2.1.5. Оцінка кваліфікації та встановлення еквівалентності здійснюється одним із таких способів:

- для Документів, виданих освітніми установами, що входять до академічного рейтингу університетів світу - Academic Ranking of World Universities (ARWU), а також для документів, виданих в країнах, що входять до Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), та інших країн, які затвердили національні рамки кваліфікацій, - шляхом співставлення міжнародних та національних рамок кваліфікацій;
- для Документів, виданих у країнах, з якими Україною укладено міжнародні договори, що регулюють питання визнання та еквівалентності документів про освіту, - на підставі положень відповідного міжнародного договору;
- для Документів, виданих в інших країнах, або якщо міжнародний договір між Україною і країною походження Документа не визначає еквівалентність освітніх, освітньо-професійних ступенів, що присвоюються в країнах - учасниках договору, встановлення еквівалентності кваліфікації, зазначеної в Документі, відповідному освітньому чи освітньо-професійному ступеню вищої освіти України здійснюється шляхом порівняльного аналізу змісту навчальної програми (плану), за якою (яким) видано такий документ, зі змістом навчальної програми (плану) відповідного або суміжного напрямку (спеціальності) в Україні (далі - Порівняльний аналіз);
- якщо зміст навчальної програми, за якою був виданий Документ, є аналогічним з навчальною програмою документів іншого власника, щодо якого компетентним органом було прийнято рішення про визнання, встановлення відповідного освітнього чи освітньо-професійного ступеня вищої освіти, що може бути визнаний, проводиться на підставі Порівняльного аналізу аналогічної навчальної програми, кваліфікація за якою була визнана раніше.

2.1.6. Якщо поданий на процедуру визнання Документ підпадає під дію міжнародного договору, оцінка кваліфікації та встановлення еквівалентності включає в себе перевірку відповідності наданого освітнього документа вимогам, що зазначені у відповідному міжнародному договорі.

Наявність міжнародного договору між Україною та державою, освітньою установою якої видано Документ, не скасовує необхідності отримання офіційного рішення компетентного органу про визнання Документа.

2.1.7. Порівняльний аналіз здійснюється вищими навчальними закладами України, які провадять підготовку фахівців відповідного освітнього чи освітньо-професійного ступеня за акредитованими освітніми програмами з вищої освіти за відповідною або суміжною спеціальністю або національним інформаційним центром академічної мобільності.

Порівняльний аналіз має врахувати:

- ступінь, що присвоюється Документом, та його місце в національній системі освіти на дату видачі Документа;
- зміст та обсяг Програми (очікувані результати навчання за академічною (навчальною) програмою, обсяг кредитів або академічних годин за фахово необхідними дисциплінами чи інші критерії);
- якість Програми чи освітньої установи, що надала кваліфікацію;
- профіль Програми або освітньої установи, що надала кваліфікацію;
- академічні та/або професійні права, які надаються Документом.

2.1.8. Компетентний орган визначає обсяг відмінностей в академічних (навчальних) програмах в Україні та в країні походження Документа, допустимий для:

- прийняття рішення про визнання;
- прийняття рішення про визнання після усунення відмінностей власником Документа;
- встановлення суттєвих відмінностей за змістом та (або) обсягом у навчальних програмах, що унеможлиблює прийняття рішення про визнання.

2.1.9. У разі якщо Порівняльним аналізом визначено відмінності в академічних (навчальних) програмах в Україні та в країні походження Документа за змістом та обсягом, без усунення яких визнання кваліфікації власника неможливе, йому може бути запропоновано проходження додаткового навчання та/або тестування на компетентність.

2.1.10. Додаткове навчання, проходження тестів на компетентність, проходження практики, захист курсових, дипломних робіт або проєктів, співбесіди, підготовчі курси для компенсації відмінностей в академічних (навчальних) програмах з метою визнання Документа в Україні здійснюються власником документів у вищому навчальному закладі, який провадить підготовку фахівців відповідного освітнього чи освітньо-професійного ступеня за відповідними Програмами.

2.1.11. Дані, отримані під час перевірки автентичності, підтвердження статусу освітньої установи та/або Програми, оцінки кваліфікації і встановлення еквівалентності, є підставою для прийняття компетентним органом рішення, що оформлюється Комісією закладу вищої освіти або відповідальним структурним підрозділом МОН висновком про результати процедури визнання документів про освіту, виданих освітніми установами інших держав (далі - Висновок).

2.1.12. Комісія закладу вищої освіти у разі необхідності може звернутися до національного інформаційного центру академічної мобільності для надання рекомендацій щодо процедури визнання, а саме:

- надання роз'яснень, консультацій та рекомендацій з визнання Документів;
- проведення перевірки автентичності Документів;
- підтвердження статусу освітньої установи та (або) Програми;

- встановлення еквівалентності кваліфікацій, присвоєних згідно з Документами;
- визначення рівноцінності академічних та/або професійних прав.

Рекомендації національного інформаційного центру академічної мобільності оформлюються відповідним висновком.

2.2. Прийняття рішення:

2.2.1. Ступені вищої освіти, присуджені освітніми установами, мають визнаватися компетентними органами, якщо немає суттєвої різниці між іноземною кваліфікацією, визнання якої запитує Заявник, та відповідною кваліфікацією в Україні, за винятком випадків, зазначених у пункті 2 цього розділу.

Компетентний орган на підставі Висновку приймає одне з таких рішень, яке оформлюється в установленому законодавством порядку:

- про визнання Документа, на підставі якого Заявнику видається Свідоцтво;
- про відмову у визнанні поданого Документа, про що Заявнику направляється відповідне повідомлення із зазначенням підстав прийняття такого рішення.

2.2.2. Рішення про відмову у визнанні поданого Документа приймається у разі, якщо:

- документи видані освітніми установами, які не є офіційно визнаними в системі освіти держави, в якій вони функціонують;
- документи видані філіями освітніх установ, якщо такі філії не є офіційно визнаними в системі освіти держави, на території якої вони провадять освітню діяльність цієї філії, якщо це передбачено законодавством іноземної країни;
- документи не містять інформації про здобуття їх власником ступеня вищої освіти, фахову спеціалізацію або професійну перепідготовку, а також про періоди навчання, за якими йому надаються академічні та/або професійні права (продовження навчання та/або працевлаштування за фахом);
- документи неправомірно видані освітньою установою іншої держави;
- документи не є автентичними;
- документи видані за результатами навчання за період, що становить менше ніж один академічний рік навчання;
- документи видані за результатами навчання, під час якого загальна набрана кількість навчальних кредитів становить менше ніж 30 кредитів Європейської кредитної транспортно-накопичувальної системи (ЄКТС) (або їх еквіваленту кількість академічних годин);
- документи не відповідають офіційно затвердженому стандарту оформлення документів про освіту, якщо такий стандарт прийнятий у державі, в якій функціонує освітня установа;
- документи видані в результаті навчання за Програмою, яка не може бути співвіднесена з жодним ступенем вищої освіти, фаховою спеціалізацією, напрямом підготовки (спеціальності, кваліфікації) системи освіти України;
- документи не визнаються в державі, якій належить освітня установа;
- документи не містять повної інформації щодо змісту навчальної програми, що унеможлиблює встановлення еквівалентності присвоєних за цими документами ступеню вищої освіти, фахової спеціалізації або професійної перепідготовки у системі освіти України;
- встановлено, що документ про освіту одержаний на підставі неавтентичного документа про попередню освіту;
- встановлено, що документ про освіту одержаний на підставі документа про попередню освіту, який не надавав його власнику відповідних академічних прав (якщо інше не передбачено законодавством країни походження документа про освіту).

2.2.3. Свідоцтво складається компетентним органом друкованим способом українською мовою, а в разі необхідності - додатково іншою мовою. Свідоцтво дійсне разом з оригіналом Документа та діє безстроково.

Свідоцтво, видане МОН, є таким, що приймається усіма закладами освіти, підприємствами, установами та організаціями будь-якої форми власності України.

2.2.5. Заклад вищої освіти у разі зарахування на навчання власника Документа, що отримав Свідоцтво про визнання МОН, має право переглянути результати процедури визнання, але виключно в бік більш сприятливих результатів для власника. У такому разі Комісія закладу вищої освіти проводить власний аналіз з урахуванням рішення МОН та вимог закладу вищої освіти до певної Програми і навичок власника Документа та приймає остаточне рішення про визнання.

2.3. Визнання кваліфікацій біженців та осіб, прирівняних до них:

2.3.1. Біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, мають право на визнання кваліфікації компетентним органом без наявності повного пакета документів, зазначеного в пункті 2 розділу IV цього Порядку.

2.3.2. Підставою для початку процедури визнання без наявності повного пакета документів є посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист.

2.3.3. Для проведення процедури визнання біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надають наявні у них освітні документи, у тому числі не зазначені у пункті 2 розділу IV цього Порядку, такі як: копії документів про освіту або періоди навчання, студентський квиток, академічну відомість, залікову книжку, опис курсів, документи про неформальне та неофіційне навчання або інші документи, що можуть підтвердити факт навчання та/або здобуття кваліфікації; а також наявні документи про досвід роботи, такі як: свідоцтво про досвід роботи, трудовий договір, трудову книжку, довідки з місць роботи або інші документи, які можуть свідчити про відповідну кваліфікацію.

2.3.4. У разі недостатньої інформації процедура визнання іноземних освітніх документів біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може включати спеціально організовані компетентним органом екзамену, тестування, співбесіди.

2.4. Облік Свідоцтв про визнання:

2.4.1. Свідоцтва мають бути зареєстровані компетентним органом в електронному журналі визнання в Україні іноземних освітніх документів МОН (далі - електронний облік).

2.4.2. Функціонування електронного обліку забезпечує відповідальний структурний підрозділ МОН.

2.4.3. Для реєстрації Свідоцтва компетентний орган заповнює в електронній формі проєкт Свідоцтва та додає електронні копії:

- документа;
- додатка до Документа та/або іншого документа, в якому міститься інформація про зміст та тривалість навчальної програми, а також успішність з навчальних дисциплін;
- висновку.

Документи, зазначені в підпунктах 1, 2 цього пункту, подаються разом із засвідченими в установленому порядку перекладами, окрім документів англійською та російською мовами.

2.4.4. Після занесення необхідної інформації до електронного обліку автоматично генеруються реєстраційний номер Свідоцтва та електронна версія Свідоцтва, яке оформлюється компетентним органом у друкованому вигляді. Оригінал Свідоцтва видається Заявникові.

2.4.5. Відповідальний структурний підрозділ МОН із залученням національного інформаційного центру академічної мобільності здійснює моніторинг правильності оформлення записів в електронному обліку та має право перевіряти відомості, подані компетентним органом – закладом вищої освіти. У разі якщо під час перевірки даних, внесених до електронного обліку при реєстрації Свідоцтва компетентним органом, виникає

необхідність здійснення запитів до іноземних освітніх установ, органів державної влади та/або мережі національних інформаційних центрів з академічної мобільності та визнання ENIC-NARIC, до них надсилаються відповідні запити.

Національний інформаційний центр академічної мобільності надає до МОН раз на квартал інформацію про відповідність прийнятих компетентними органами рішень нормам міжнародних та національних нормативно-правових актів, а також випадки внесення неповної та/або некоректної інформації з порушенням вимог пункту 3 цього розділу до електронного обліку.

2.4.6. Відповідальний структурний підрозділ МОН забезпечує внесення до Єдиної державної електронної бази з питань освіти відомостей про Документи, визнані компетентними органами.

2.5. Перегляд і оскарження результатів.

2.5.1. У разі незгоди Заявника з результатами процедури визнання Заявник протягом трьох місяців з дня реєстрації повідомлення про відмову у визнанні іноземного освітнього документа або з дня реєстрації Свідоцтва в електронному обліку може звернутися до компетентного органу, що здійснював процедуру визнання, із мотивованою заявою про перегляд справи та може надати додаткові документи щодо пройденої Програми та отриманої кваліфікації. У такому випадку компетентний орган переглядає всі додатково надані Заявником документи та проводить їх дослідження, у результаті якого попереднє рішення про визнання або відмову у визнанні може бути переглянuto.

Якщо Заявник незадоволений результатом перегляду справи у компетентному органі – закладі вищої освіти, він може звернутися із заявою про перегляд справи до МОН. До заяви додаються документи, наведені в пункті 2 розділу IV цього Порядку. За результатами розгляду поданих документів МОН виносить рішення про визнання, на підставі якого Заявнику видається Свідоцтво або рішення про відмову у визнанні іноземного освітнього документа, про що Заявнику надсилається відповідне повідомлення із зазначенням підстав прийняття такого рішення.

2.5.2. Рішення компетентного органу можуть бути оскаржені до суду.

У випадку встановлення факту недостовірності інформації, зазначеної у поданих для процедури визнання Документах, прийняття рішення про визнання Документа унеможливорюється і відомості про неавтентичний документ, особу, яка зазначена в ньому як власник, та/або Заявника передаються правоохоронним органам України.

2.5.3. Строк надання Заявнику Свідоцтва про визнання Документа не може перевищувати 45 календарних днів з дня надходження усіх документів та інформації, необхідних для здійснення процедури визнання.

2.5.4. Інформація про процедуру визнання розміщується на сайті компетентного органу.

Компетентний орган забезпечує надання інформації про процедуру визнання, розгляд документів та результати процедури визнання Заявників.

3. РЕАЛІЗАЦІЯ ПІДХОДІВ З НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ

3.1. Неформальна освіта (англ. *Non-formal education*) – освіта, яка є інституціоналізована, цілеспрямована, спланована особою або організацією, яка забезпечує надання освітніх послуг. Визначальною характеристикою неформальної освіти є те, що вона є доповненням та / або альтернативою формальної освіти в навчанні протягом усього життя індивідуума.

3.1.1. Навчання в рамках таких програм часто ведеться для забезпечення загального права доступу до освіти. Неформальна освіта доступна людині будь-якого віку, але вона не обов'язково має спрямовану структуру; вона може бути короткою за тривалістю та / або

низькою за інтенсивністю; й вона, як правило, організується у вигляді короткострокових курсів, майстер-класів або семінарів.

3.1.2. Неформальна освіта найчастіше веде до отримання кваліфікацій, які не визнаються кваліфікаціями формальної освіти або еквівалентами формальної освіти відповідними національними або субнаціональними органами освіти, або кваліфікації зовсім не присвоюються.

3.1.3. Неформальна освіта може охоплювати програми по ліквідації неписьменності дорослих і молоді та програми для дітей, які не відвідують школу, а також програми з розвитку життєвих і трудових навичок, програми, що спрямовані на соціальний і культурний розвиток.

3.2. Неформальна освіти передбачає заняття із репетиторами й тренерами, короткотривалі курси, лекції, тренінги, підвищення кваліфікації. Неформальна освіта направлена на вдосконалення професійних вмінь на навичок.

3.3. Неформальна освіта ґрунтується на наступних засадах: вчитися в дії, отримувати знання під час практичних занять; вчитися взаємодіяти – передбачає роботу у групах, командах; вчитися навчатися – аналізувати власний досвід та на його основі формувати нові знання. Здобувати неформальну освіти можуть усі бажаючі навчатися, незалежно від віку.

3.4. Неформальну освіту можна використовувати для саморозвитку й самореалізації особистості. Організаторами неформальної освіти можуть виступати не лише освітні установи, а й громадські організації, волонтери.

3.5. Неформальна освіта є доповненням до вже здобутих знань та вмінь на різних рівнях вищої освіти. Кожен учасник освітнього процесу може скористатися правом неформальну освіти. Або поєднати формальну й неформальну освіти з метою підвищення рівня знань, вмінь й практичних навичок.

4. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1 Положення про порядок перерахування результатів навчання у Миколаївському національному аграрному університеті розглядається та ухвалюється вченою радою Університету та вводиться в дію наказом ректора.

Додаток А

Особливості запровадження форм освіти та
можливості створення індивідуальної освітньої траєкторії

Форма освіти	Вимоги до надання освітніх послуг	Можливості набуття знань	Особистісний результат
Формальна освіта – освіта, яка здобувається відповідно до ліцензованих освітніх програм і передбачає досягнення здобувачами встановлених програмних результатів навчання.	Наявність сертифікації освітніх програм, ліцензій щодо надання освітніх послуг відповідно до вимог МОН України, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.	Заклади освіти та їхні структурні підрозділ, виробничі бази стейкхолдерів, освітні платформи з дистанційного навчання.	Навчання за освітніми програмами Проходження дистанційних курсів із наданням відповідних сертифікатів (робітничі професії) Підвищення кваліфікації Стажування Академічна мобільність Дуальна форма здобуття освіти.
Неформальна освіта – освіта, яка здобувається, переважно, за освітніми програмами та не передбачає присудження освітніх кваліфікацій, дозволяє отримати необхідні знання відповідно до потреб та інтересів.	Робота освітніх центрів не регламентована державними органами. Немає окремих вимог до освітніх програм.	Установи, організації, приватні особи, платформи дистанційного навчання.	Самоосвіта Саморозвиток Суспільна ініціатива Розширення кола інтересів, можливостей, напрямів діяльності Психологічна адаптація та стійкість Інтелектуальний розвиток. Суспільні комунікації.
Інформальна освіта – освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття певних компетентностей під час повсякденної діяльності, яка пов'язана із професійною, громадською або іншими видами діяльності, родиною, дозвіллям.	Освітня діяльність не є регламентованою, спонукає до розширення знань та умінь, компетентностей особистості за потребою, з огляду на життєві інтереси.	Центри, клуби, зібрання, творчі колективи, спортивні секції, місця спілкування тощо.	Самоосвіта Саморозвиток Суспільна ініціатива Громадській обов'язок Зайнятість за інтересами Поширення знань Психологічна адаптація та стійкість Соціально-культурний розвиток Психологічна допомога Психологічна оцінка Суспільні комунікації. Адаптація учасників до змін.

Миколаївський національний аграрний університет
ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ
РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У МИКОЛАЇВСЬКОМУ
НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

СО 5.275.01-00.2020

Лист узгодження

Посада	ПІБ	Дата	Підпис
Перший проректор	Бабенко Д.В.	10.06.2021	
Уповноважений представник керівництва з якості	Соколік В.Д.	10.06.2021	

**Миколаївський національний аграрний університет
ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ
РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У МИКОЛАЇВСЬКОМУ
НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ**

СО 5.275.01-00.2020

Лист ознайомлення

Посада	ПІБ	Дата	Підпис

**Миколаївський національний аграрний університет
ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ
РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У МИКОЛАЇВСЬКОМУ
НАЦІОНАЛЬНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ**

СО 5.275.01-00.2020

Лист реєстрації змін

Номер зміни	Дата й номер повідомлення про зміну	Лист документа	Розділ, підрозділ або пункт документа	Дата	Прізвище й ініціали, що реєструє зміну	Підпис
1						
2						
3						
4						
5						